Fortalt om Peter **Anders og Theodoras børn**

Navn: Peter Rev 2021-02-18

			Ferieminder Farbror Peter sad parat ved vægten på mosteriets gårdsplads. Der var en syrlig duft af most blandet med røg fra brændefyret og damp fra kedlen. Af og til blev der også fyret med gamle bildæk, det gav en flot sort røg. Alle plukkerne kom en efter en og fik vejet deres høst. Peter noterede tallene fra vægten, det var en vægt med fjedre og en viser som mere eller mindre villigt drejede om på det tal som viste, hvor meget plukkeren havde i bakkerne. Så blev bærrene hældt op i et kar, og kassens vægt blev trukket fra. Peters ansigt var ret udtryksløst når han tog imod, men når jeg kom, sneg der sig et lille skævt smil frem, når han så hvad jeg havde i bakken og registrerede hvad det vejede. ”Ja, det blev jo ikke til meget, men lidt har vel også ret”. Mine fætre og kusiner og ikke mindst Jørgen og Kirsten var meget hurtigere, og kom 10 gange oftere til vægten end jeg. Men jeg havde sommerferie, og syntes alt arbejdet i plantagen var spændende og så var det dejligt at sidde i toppen af et kirsebærtræ og forsøge at øge antallet af sten i munden når man spiste kirsebær. H-bær hed de, og det forstod jeg var vigtigt at huske. Fætter Ove fra tante Netes gren af familien, var også på ferie. Han skrålede i vilden sky når vi sad i træerne: ”En ældgammel kone i sporvognen sad, stak hovedet ud ad vinduet og råbte goddag. Ud på livets vej, kom en Løve efter mig, og I kan tro jeg løb min vej. ” Ove havde vist ikke flere bær i kurven end jeg, når han afleverede hos Peter. Vi var på ferie, 4 drenge på et værelse, som drak most inden	Henning fortæller 2012

sengetid og fortalte løgnehistorier, inden vi langt om længe faldt i søvn oven på en dag i plantagen.

Omkring middagsbordet var vi mange og der blev snakket.

Mine fætre elskede at fyre fynske vittigheder af, så jeg ikke kunne spise af bare grin. Farbror Peter havde ord for at være streng og man sagde om ham, at han var sur. Det var han ikke, selv om han kunne se sådan ud, men nok lidt koncentreret, når man, som han, havde 6 børn at skulle forsørge i en lille virksomhed med æblemost og frugt. Men ved middagsbordet sad han med det lille skævt smil og morede sig over løjerne og den lille fætter, som ikke fik så meget mad.

Aftensmaden blev ofte afbrudt når " Slæberen" kom på stationen kl. 6 om aftenen og tudede for at melde sin ankomst. Vi havde ikke tog hjemme, hvor jeg kom fra. Så når jeg hørte lyden, var det med at komme afsted – ned til bommene for at se uhyret. Bedst hvis toget holdt på stationen. En kæmpe af et lokomotiv med uendelig mange vogne efter sig. Dampen stod i en sky ud fra cylindrene ved trækhjulene tju-tju- og kedlen gav lyd, sådan en pling-lyd. Og der lugtede af damp, røg og kul. Der skulle hældes vand på tanken, og måske også kul på tenderen, som var koblet på lige bag lokomotivet, så fyrbøderen eller lokomotivføreren let kunne hente en skovl kul til fyret.

Om der var levnet mad til mig, når jeg kom tilbage, husker jeg ikke – de andre – fætrene gad ikke følge med – de var så vant til det med "slæberen".

Bommene var farlige og kunne hugge hovedet af en mand – man fortalte at en ung fyr med åben sportsvogn mente at kunne nå at køre under bommene inden de var helt nede. Han nåede det ikke – og tabte hovedet. Og så lige ud for ishuset på Libavej, som i øvrigt var tidligt ude med kæmpe kræmmerhuse med guf og en flødebolle på toppen. Men så kostede den også 50 øre – og det var dyrt, hvis dagen plukke løn ikke var så stor.

			I familien udvekslede vi tit børn, så jeg har ofte været på ferie på mosteriet tilbage fra først i halvtredserne. Farbror Peter var kendt i Ørbæk og omegn for at være alvorlig og lidt mut. Men sådan husker jeg ham ikke. Bag ved hans lidt lukkede furede ansigtsudtryk gemte der sig en filur et lidt skævt lunt underspillet smil. Det oplevede jeg mest når vi alle var samlet omkring spisebordet og alle mine fætre og kusiner drillede mig med sjove vittigheder, så jeg var ved at dø af grin og næsten ikke fik noget at spise. Jeg husker Peters fornøjede ansigt, men han sagde ikke noget.	Henning fortæller 2015.06.08
			Knud var på ferie hos Peter og Nete. Da han skulle hjem fra ferien kunne Peter ikke køre ham, da der kommer et eller andet i vejen, så han foreslår at Knud går hjem. Knud siger grædefærdig: Ville du gerne gå 50 km med en papkasse.	Fra gruppearbejdet 2016 Niels fortæller
			Ferie i vores drengetid betød som regel arbejde i plantager, jordbærmarker og marker med bønner. Der blev i bærsæsonen gjort mange forsøg på at bekæmpe solsorte. Over plantagen svævede en ballon, hvorunder der sad en udstoppet Høegh, der var karbid kanoner, og i de senere år blev der lagt et net over træerne. Niels og Torben skød med salonrifler og fik besked på ikke at skyde Peter.	Torben fortæller 2016